

Zaliczka na prenumeratę roczną 350 mk.

Ogłoszenia drobne za wiersz lub jego miejsce 10 mk., za szpalte 250 mk., za stronę 500 mk.

DZIENNIK**URZĘDOWY****WOJEWÓDZTWA BIAŁOSTOCKIEGO.**

Redakcja i Administracja; Białystok, Urząd Wojewódzki, Pałac Branickich.

Ogłoszenia, obwieszczenia, odezwy, zawiadomienia, komunikaty, uchwały, rozkazy, ect. wladz cywilnych i wojsk. oraz instytucji społecznych i użyteczności publicznej przyjmuje się bez zastrzeżeń,—od osób prywatnych zaś tylko takie ogłoszenia, które wynikają ze stosunków tychże do wymienionych wladz i instytucji, względnie o ile mają dobro lub interes ogółu na celu.

T R E Ś Ć:

Od Redakcji.

- I. Przepisy organizacyjne. 1.
- II. Zmiany w stanie służbowym. 2.
- III. Okólniki i komunikaty Wojewody i Ministerstw zespolonych w Urzędzie Wojewódz. w sprawach:
 - A. Ogólno-administracyjnych i samorządowych: 3.
 - B. Weterynaryjnych 4.

C. Rolnych. 5.

D. Apropowizacyjnych. 6. 7.

E. Przemysłowych. 8.

IV. Obwieszczenia Urzędu Wojewódzkiego. 9. 10. 11. 12. 13.

V. Obwieszczenia innych Władz i Urzędów. 14.

VI. Wykaz ważniejszych ustaw, rozporządzeń i okólników: 15. 16. 17.

Od Redakcji.**Do Obywateli Województwa Białostockiego.**

Na mocy Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 marca 1921r. ogłoszonego w Nr. 66 „Monitora Polskiego”, rozpoczęła swe prace Wojewódzka Komisja Oszczędnościowa, której zadaniem jest uproszczenie i ulepszenie administracji państwowej, a to celem jak największego zaoszczędzenia wydatków przez możliwe najlepsze wyzyskanie sił biurowych, lokali, środków przewozu, urządzeń i wszelkich inwentarzy, jakimi władze państwowe rozporządzają.

Komisja zwraca się przeto do Obywateli, którym dobro Państwa leży na sercu, a dokładnie obeznanych z jakąś gałęzią administracji, czy to wladz zaborczych, czy obecnych, by swoje uwagi, spostrzeżenia i wnioski w formie pisemnej przesyłali do Prezydium Województwa najdalej do dnia 15 czerwca b. r.

Przedstawione uwagi i wnioski będą podane do wiadomości Rady Ministrów.

Przepisy Organizacyjne.

1.

Rada Wojewódzka

(Z Rozporządzenia wykonawczego Rady Ministrów z dnia 13 listopada 1919 r. do ustawy tymczasowej z dnia 2 sierpnia 1921 r. (Dz. Pr. P. P. Nr. 65 poz. 325) o organizacji wladz administracyjnych drugiej instancji).

Art. 31.

Przy Wojewodzie czynną jest Rada Wojewódzka. Zadanie Rady polega na wydawaniu opinii w sprawach poddanych jej pod obrady przez Wojewodę, a nadto podejmowanie uchwał stanowiących w sprawach przekazanych jej przez ustawy.

Przewodniczącym Rady Wojewódzkiej jest Wojewoda lub wyznaczeni przez niego zastępcy.

Rada Wojewódzka wydaje opinie względnie uchwa-

ła bądź na posiedzeniach plenarnych, bądź to w sekcjach. Pełną Radę Wojewódzką zwołuje Wojewoda w miarę uznanej przez siebie potrzeby, nie rzadziej jednak jak 2 razy do roku.

Art. 32.

Wskazaniem jest, by Wojewoda zasięgał opinii Rady Wojewódzkiej we wszystkich sprawach większego znaczenia dla Województwa tak pod względem gospodarczym jak i kulturalnym, a w szczególności w sprawach aprowizacyjnych, budowy kolei, kanałów, portów, regulacji rzek, zmiany granic Województwa i powiatów, ulg podatkowych, spowodowanych klęskami żywiołowymi na znaczniejszej przestrzeni Województwa, budowy szpitali większych, zakładów humanitarnych i t. p. oraz we wszystkich sprawach ważniejszych, wchodzących w zakres działalności związków komunalnych.

Sekcje natomiast powołane będą do udzielania swej opinii w tych wszystkich wypadkach, w których wprawdzie opinia pełnej Rady Wojewódzkiej byłaby pożądaną, jednak z powodu nagłości sprawy zasięgniętą być nie może. Ponadto wskazaniem jest zasięgnięcie opinii sekcji w sprawach mniejszego znaczenia w szczególności: budowy kolejek, dróg, znaczniejszych zakładów przemysłowych, budowli wodnych, zakładania spółek wodnych, ulg podatkowych ograniczonych do mniejszych przestrzeni, próśb instytucji komunalnych i publicznych o zasiłki ze skarbu państwa, zmiany granic gmin, podnoszenia osad do rzędu miast, oznaczania warunków przetargów publicznych na wykonanie robót lub dostaw państwowych, upoważnienia do wykonania robót lub dostaw sposobem gospodarczym, jeżeli przetarg nie dojdzie do skutku oraz określania ogólnych warunków wykonania wreszcie wszelkich uchwał finansowych związków samorządowych. W tym ostatnim wypadku wskazaniem jest zaprosić na posiedzenie sekcji delegata interesowanego związku celem uzyskania od niego potrzebnych wyjaśnień.

Art. 33.

Do pełnej Rady Wojewódzkiej należą delegaci Sejmików i Rad Miejskich miast wydzielonych oraz kierownicy poszczególnych działów administracji wojewódzkiej i przedstawiciele działów nie należących do tego zarządu; tych ostatnich wyznaczają naczelnicy odnośnych władz.

O ile na obszarze Województwa znajduje się więcej naczelników równorzędnych tego samego działu administracji, nie wchodzących w zakres działania Wojewody, wtedy Wojewoda zwraca się do właściwego Ministra o wyznaczenie przedstawiciela w Radzie Wojewódzkiej.

Art. 34.

Sekcje obradują w komplecie składającym się przynajmniej z trzech delegatów samorządowych przy udziale jednego przedstawiciela odnośnego działu administracji oraz przynajmniej jednego sędziego. Dla zapewnienia tego kompletu Wojewoda powołuje do każdej 4-ch delegatów, z których jeden przy pełnym komplecie będzie miał charakter zastępcy. Głos jego wtedy się liczy, jeżeli jeden z delegatów nie jest na posiedzeniu obecnym.

Sekcje obradują w kadencjach kwartalnych, wedle porządku alfabetycznego, reprezentowanych przez delegatów związków samorządowych. Wojewoda układa plan kadencji sekcyjnych na cały rok z góry oraz wysyła zaproszenia do delegatów związków samorządowych na

poszczególne sesje; w zaproszeniach tych winien być uwidoczniłony przypuszczalny czas trwania sesji.

Art. 35.

Delegatom i ich zastępcom należą się dyjety po 50 marek dziennie w czasie trwania sesji oraz zwrot kosztów podróży. Wyplatę uskutecznią ten związek samorządowy, który ich wydelegował. Przedstawicielom poszczególnych działów administracji należą się dyjety urzędnicze względnie wojskowe oraz zwrot kosztów podróży, o ile nie urzędują w siedzibie Województwa. Koszta te obciążają budżety odnośnych działów administracji.

Art. 36.

Stanowcze uchwały Rady Wojewódzkiej względnie Sekcji może Wojewoda ponownie przekazać do rozpatrzenia względnie zawiesić, winien jednak w ostatnim wypadku przedłożyć je do rozstrzygnięcia właściwemu Ministrowi.

Wojewoda jest odpowiedzialnym za wszystkie zarządzenia wydane przez siebie na podstawie opinii lub uchwał Rady Wojewódzkiej względnie jej Sekcji. Okoliczność, że wydał je w myśl tych uchwał lub opinii nie zmniejsza jego odpowiedzialności.

II.

2.

Urząd Wojewódzki.

Zmiany w stanie służbowym.

Departament Prezydjalny.

Przeniesieni:

Iwański Kazimierz, referent VII st. st. z Województwa Kieleckiego do Województwa w Białymstoku.

Przyjęci:

Lipski Ludwik, pom. referenta VIII st. st.

Krakowiecki Anatol, sekretarz IX st. st.

Hadata Jan, pom. kancellisty XI st. st.

Departament Samorządowy:

Przeniesieni:

Salinger Władysław, Starosta z Ostrowia mianowany p. o. Naczelnika Depart. Samorząd. VI st. st.

Przyjęci:

Kryłow Antoni, referent VII st. st.

Departament Apropowizacyjny:

Przyjęci:

Topolewski Aleksander, kierownik kancelarii, VIII st. st.

Departament Rolnictwa i Weterynarji

Przyjęci:

Podhorski Stefan, Insp. Weteryn. VI st. st.

Bekerski Henryk, kontrolor kontraktowy.

Lekszycki Tadeusz, kontrolor jezior państwowych, VIII st. st.

Zwolnieni:

Szumowicz Władysław, referent, VII st. st.

III.

Okólniki Wojewody, oraz Ministerstw zespolonych w Urzędzie Wojewódzkim:

A.

W sprawach ogólnie administracyjnych i samorządowych.

3.

Okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 2 do pp. Wojewodów, Generalnego Delegata Rządu dla Galicji, Komisarza Rządu na st. m. Warszawę i Głównego Komendanta Policji Państwowej w przedmiocie godzin przyjęć interesantów. [w skróceniu].

Doszło do mojej wiadomości, że niektórzy naczelnicy wzgl. kierownicy poszczególnych działów administracji wyznaczają dla publiczności jedynie kilka dni przyjęć w tygodniu, tak, że nie tylko miejscowa ludność, ale nawet interesanci przyjezdni zmuszeni są niekiedy czekać kilka dni dla otrzymania przyjęcia.

Stan ten uważam za niedopuszczalny. Urzędy drugiej, zwłaszcza zaś pierwszej Instancji winny być w ciągłym i bezpośrednim kontakcie ze społeczeństwem, dostęp przeto do biura tych urzędów winien być każdemu jak najbardziej ułatwiony. Zaprowadzenie specjalnych dni przyjęć jest sprzeczne z powyższą zasadą, powoduje rozgorzyczenie ludności i hamuje szkodliwie prawidłowy bieg życia gospodarczego.

Przypominając zasady, wyrażone w odezwie Pana Prezydenta Ministrów z dnia 26 lipca r. ub., rozesłanej pismem № 1602/1 z dnia 3 sierpnia r. ub. oraz w piśmie mojem Pr.106/10 z dn. 6 listopada r. ub., które to zasady winni Panowie z naciskiem podkreślać podwładnym urzędnikom jako bezwzględnie obowiązujące, polecam zarządzić we wszelkich Panu podległych władzach i urzędach, aby były wyznaczone i podane do publicznej wiadomości godziny przyjęć interesantów. Zaznaczam przytem, że godziny przeznaczone na przyjmowanie interesantów, muszą być tak oznaczone, aby przyjmowanie odbywało się każdego dnia powszedniego co najmniej przez 3 godziny, a przez kierowników urzędów przez 2 godziny.

Posłowie do Sejmu Ustawodawczego i urzędnicy państwowi, zgłaszający się w sprawach służbowych, winni być przyjmowani i poza godzinami przyjęć oraz przed innymi interesantami. Tak samo poza godzinami przyjęć należy przyjmować interesantów w wypadkach niecierpiących zwłoki.

Konferencje i referaty służbowe nie powinny być z zasady odbywane w godzinach, przeznaczonych dla publiczności, wyjąwszy wypadki nagłej konieczności.

Warszawa, dn. 1 kwietnia 1921 r.

Nr. Pr. 2041/8.

Minister

(—) Skulski w. r.

B.

W sprawach weterynaryjnych.

4.

Okólnik Wojewody N 3 w sprawie opuszczania placówek służbowych przez lekarzy weterynaryjnych oraz personal pomocniczy.

Zdarzają się wypadki, że lekarze weterynaryjni delegowani do walki z księgosuszem oraz personal pomocniczy opuszczają wyznaczone im placówki względnie rejony służbowe bez żadnego zezwolenia kompetentnych czynników i bez istotnej potrzeby.

Wobec tego, że tego rodzaju postępowanie jest wręcz sprzeczne z postanowieniami art.4 Instrukcji dla lekarzy weterynaryjnych delegowanych do tłumienia księgosuszu z dnia 29/X 1920 r. Nr. 551C W: P. przeto zwracam uwagę, że każdy lekarz względnie sanitariusz, opuszczający samowolnie t. j. bez zezwolenia Wojewódzkiego Inspektora Weterynaryjnego względnie Okręgowego Kierownika walki z księgosuszem swój rejon służbowy z jakiegokolwiek powodu będzie pociągnięty do osobistej odpowiedzialności i pozbawiony za cały czas pobytu poza rejonem dyjeń finnych przepisanych należytości remuneracyjnych.

Białystok dn. 2 marca 1921 r.

L; 5/2102. R. W.

Za Wojewodę

(-) Stuczanowski

w. z. Inspektor Weterynaryjny.

C.

W sprawach rolnych.

5.

Komunikat Wojewody do Starostów w sprawie przekazania części pracy referatów rolnych przy Starostwach Komitetom gminnym.

Wobec zwiększonego zakresu pracy referatów rolnych, robota może być wykonana li tylko przy przekazaniu części pracy Komitetom gminnym. Będzie to miało i tą dobrą stronę, że robota będzie wykonywana przez ludzi lepiej obeznanych z poszczególnymi gospodarstwami.

Referent powinien baczyć, żeby Komitety gminne wypełniały obowiązki rzetelnie.

Przy podziale czy to koni, czy nasienia, czy narzędzi i t. p. Komitet powiatowy powinien:

1) Ustanowić jaki procent będzie dany większej własności i ten wydać bezpośrednio, a jaki mniejszej.

2) Ilość przyznana mniejszej własności Komitet powiatowy dzieli między gminy w stosunku potrzeb i zawiadamia o tem Komitety gminne.

3) Komitety gminne, otrzymawszy zawiadomienie ile im czego zostało przyznane dzielą to wobec soltysów między gospodarzy najwięcej zasługujących na pomoc rolną.

4) Spisy przekazują Kom. gm. Komitetowi powiatowemu, a odbiorcom dają odpowiednie zaświadczenia na odbiór

bezpośrednio z referatu.

Pożądanem jest, ażeby Komitet powiatowy zbierał się w dni targowe lub w czasie zjazdów wójtów, żeby na zebraniach byli przedstawiciele delegacji gmin z głosem doradczym.

Komitet powiatowy może określić minimum i maksimum pożyczki co jest bardzo pożądanem; radzę zawsze sprawdzać czy upoważniony do odbioru przez Komitet gminny jest na liście, wobec tego, że często wójtci dają dużo więcej upoważnień niż otrzymali na to prawo, wobec czego może zabraknąć dla tych, którym się słusznie należy.

Podania złożone o pomoc rolną przez osobne gospodarstwa drobne do referatu, winne być zwracane petentom. Komitety gminne uchylać będą, jak wyżej powiedziano, niewymagając żadnych podań.

Poleca się do bezwzględego zastosowania.

Białystok, dn. 20 marca 1921 r.

Nr. 456/6a/R. W.

Za wojewodę

(—) Żurakowski.

Naczelnik Dep. Roln. i Wet.

D.

W sprawach aprowizacyjnych.

6.

Okólnik Nr. 530/III/A. P. Ministerstwa Aprowizacji w sprawie kalkulacji cen cukru.

Przyznane prowizje, jak i przewidziane w okólniku z dn. 20 kwietnia 1920 r. Nr. 409 III AMS. podwyższenie ich obecne w wielu wypadkach nie wystarcza na pokrycie kosztów finansowania i sprowadzenia cukru przez hurtownie, oraz sprowadzenia i rozsprzedaży przez detajlistów. Ministerstwo Aprowizacji po porozumieniu się z Ministerstwem Skarbu upoważnia zatem Starostów do zatwierdzania wraz z miejscowym Inspektorem Skarbowym kalkulacji hurtowych (dla detajlistów) i sprzedażnych (dla konsumentów) cen cukru, opartych na następujących zasadach:

- A) Do ceny hurtowej mogą być zaliczone tylko:
- 1) cena zakupu cukru w cukrowni;
 - 2) koszt przewozu koleją według obowiązujących stawek;
 - 3) koszty naładowania i wyładowania w cukrowni i na kolei;
 - 4) koszt przewozu furmankami od cukrowni do stacji nadawczej i od stacji przeznaczenia do magazynu według cen średnich, płaconych w powiecie;
 - 5) koszt asekuracji od manca cukru podczas przewozu koleją;
 - 6) najwyżej 4% od sumy zakupu cukru w cukro-

wni na koszty handlowe, oprocentowanie kapitału, manco ect.

B) W celu obliczenia ceny dla konsumentów dodaje się do ceny hurtowej, obliczonej według punktu A:

- 1) 6% od ceny zakupu w cukrowni i
- 2) koszt przewozu z hurtowni do detajlisty według średnich cen, płaconych w powiecie, a odejmuje się wartość sprzedażna worka.

Tak obliczone ceny Starosta ogłosi w powiecie (mieście), jako obowiązujące przy sprzedaży danego transportu cukru, zawiadamiając jednocześnie o powyższym (w 2-ch egzemplarzach) Władzę Aprowizacyjną II-ej instancji, która jeden egzemplarz kalkulacji przesyła wraz ze swą opinią do Wydziału III/AP. (Referat cukrowy) Ministerstwa Aprowizacji.

Jednocześnie przypomina się treść pisma z dnia 4 b. m. Nr. 18627/III/AP. upoważniającego cukrownie do pobierania po 1 marce od każdego 100 kg. cukru, załadowanych swymi ludźmi na wozy, względnie wagony.

Warszawa, dnia 17-go lutego 1921 r.

Nr. 19304/III/AP.

Minister

(—) Grodziecki.

7.

Komunikat Ministerstwa Aprowizacji w sprawie realizacji zaległych deputatów urzędniczych.

Nr. 7705/7749/II-Obr.

Warszawa, dnia 26 lutego 1921 r.

Do

Województwa

w Białymstoku.

Rada Ministrów uchwałą z dnia 16 b. m. postanowiła, aby racjonowanie urzędników państwowych w dodatkowe normy odbywało się jak najregularniej i w ściśle przepisanych terminach. Wobec powyższego Ministerstwo Aprowizacji niniejszem poleca wszystkim swoim organom, aby począwszy od marca b. r. deputaty pracownikom państwowym wydawane były każdego miesiąca bezwzględnie za miesiąc bieżący, zaś pozostałe dotychczas zaległości, które nie wszędzie są jednakowe, aby zrealizowane były w 6-ciu równych ratach. W tym celu należy niezwłocznie ustalić w każdym powiecie ścisłą cyfrę niewydanych do 1-go marca r. b. deputatów i otrzymaną sumę centnarów w 1/6 części dodawać do deputatów bieżących jak zaznaczono wyżej; akcję tę należy prowadzić aż do zupełnego zrealizowania omawianych zaległości.

Ministerstwo Aprowizacji zdaje sobie dokładnie sprawę, iż mogą w niektórych powiatach zachodzić trudności z powodu nierozporządzenia odpowiednimi ilościami zboża chlebowego, w takim wypadku mają p. p. Wojewodowie możliwość transportowania na swym obszarze zboża z jednego powiatu do drugiego, przyczem należy przypuszczać, że Starostowie przy dobrych ze swej strony chęciach te minimalne ilości zboża chlebowego jakie na zrealizowanie przydziałów deputatowych

wypadną, zawsze jeszcze w swoich powlatach od producentów na poczet kontyngentu uzyskać zdołają. W związku z powyższym poleca się p. p. Wojewodom w dniach najbliższych nadesłać Ministerstwu materjały, dotyczące wyżej omawianej sprawy, jak również odpisy wydanych od siebie w tym względzie zarządzeń.

Minister
podpis nieczytelny.

Województwo Białostockie.
Departament Apropowizacyjny
L: 515/2-AP.

III

Białystok, dnia 14 marca 1921 r.

Do
wszystkich Panów Starostów

do wiadomości i wykonania. Zechce przeto Pan Starosta przedłożyć wykaz za jakie miesiące r. 1920 deputat nie został wydany i przedstawić najdalej do dni 14-tu wnioski co do sposobu realizacji zaległych deputatów urzędniczych.

Wojewoda:

(—) *Popielawski w. r.*

E.

W sprawach przemysłowych.

8.

Komunikat Ministerstwa Przemysłu i Handlu w sprawie zaświadczeń dla uzyskania kredytu towarowego w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej.

Do Pana Naczelnika
Departamentu Przemysłowego
w Białymstoku.

Ponieważ Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa przy wydawaniu pożyczek pod zastaw towarów wymaga w każdym wypadku opinii Ministerstwa Przemysłu i Handlu, przeto Ministerstwo niniejszem upoważnia Pana do wydawania firmom starającym się o kredyt zaświadczeń takich bezpośrednio we własnej kompetencji o ile suma pożyczki nie przekracza 5 milionów marek. Zaświadczenia te będą uważane za dostateczne przez Oddziały Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.

Przy pożyczkach powyżej sumy 5 milionów mk. zaświadczenia będzie wydawało wyłącznie Ministerstwo Przemysłu i Handlu; sprawy takie zechce Pan przysyłać wraz ze swą opinią pod adresem Wydziału Polityki Przemysłowej Sekcji I Ministerstwa. Podania stron zainteresowanych, bezpośrednio skierowane do Ministerstwa, rozpatrywane nie będą.

Przy wydawaniu zaświadczeń należy kierować się następującymi zasadami:

1) Pożyczki powinny być wydawane jedynie na cele produkcyjne, t. zn. tylko przedsiębiorstwom przemysłowym lub rzemieślniczym dla utrzymania ich w ruchu.

- 2) W zaświadczeniu należy odpowiedzieć na następujące pytania:
 - a) czy firma jest solidna i zasługuje na udzielenie kredytu;
 - b) czy przedsiębiorstwo jest czynne i zostanie dzięki pożyczce utrzymane w ruchu;
 - c) do jakiej wysokości i na jaki termin można udzielić pożyczki.
- 3) Kwalifikowanie i szacowanie towarów, proponowanych pod zastaw winno być dokonywane nie przez inżynierów przemysłowych, lecz przez ekspertów Kasy.
- 4) Zaświadczenia należy posyłać bezpośrednio do miejscowego Oddziału Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, a nie wydawać petentom do rąk. Natomiast petentów należy zawiadamiać o wystaniu zaświadczenia.
- 5) Z końcem każdego miesiąca należy układać spis firm, które prosiły o zaświadczenia z wymienieniem a) charakteru przedsiębiorstwa, b) rodzaju towarów, pod zastaw których zostaje wydana pożyczka c) sumy żądanej pożyczki, d) sumy i terminów przyznanej pożyczki, e) przyczyny ewentualnej odmowy, f) ewentualnych uwag własnych. Sprawozdania te należy kierować bezpośrednio do Wydziału Polityki Przemysłowej Sekcji I-ej Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

Warszawa, dnia 23 lutego 1921 r.
L. 1-27786.

wz. Szef Sekcji Przemysłowej:
(podpis nieczytelny)

IV.

Obwieszczenia Urzędu Wojewódzkiego.

9.

Nadesłane uchwały i adresy z wyrazami uczuć patriotycznych:

a.

Przez Obywateli ziemi Augustowskiej.

Dzieci jednej Matki Ojczyzny zebrani w dniu 28 marca obywatele ziemi Augustowskiej, w liczbie kilku tysięcy wyrażamy Ci Panie Wojewodo naszą gotowość najusilniejszej współpracy, by nowe łaski Boże uchwaleniem konstytucji i podpisaniem pokoju w Rydze oraz powrotem do swej Macierzy prastarej Piastowej dzielnicy prowadziły kraj do najwyższej kultury i dobrobytu.

Starosta Augustowski

(—) *Jan Urbański.*

b.

Przez mieszkańców miasta Grajewa.

My, ludność m. Grajewa i wsi okolicznych, zebrani w dn. 3 kwietnia 1921 r. na wlecu w liczbie przeszło 3 tysięcy osób jednomyślnie uchwalamy:

1. Wyrażamy podziw i cześć ludności Górnego Śląska, która pomimo terroru i różnych machina-

cji niemieckich bohatersko zadokumentowała w olbrzymiej większości gmin na prawym brzegu Odry swą niezłomną wolę należenia do Polskiej Macierzy.

2. Stwierdzamy uroczyście, że tę wolę ludu Górnośląskiego uważamy za świętą i dla urzeczywistnienia jej nie cofniemy się przed największymi ofiarami mienia i krwi.
3. Apelujemy do Najwyższej Rady Ententy o sprawiedliwe, zgodne z wolą ludności G. Śląska rozstrzygnięcie sprawy przynależności tego kraju i przyłączenie do Polski części Śląska na prawym brzegu Odry.
4. Wzywamy Rząd o należyte poparcie i wypełnienie woli ludu polskiego.

W imieniu wiecu:

Prezes Powiatow. Komitetu Plebiscytowego w Grajewie

(—) *Bronisław Kretowicz.*

c.

Przez mieszkańców miasta Szczuczyna.

My, ludność m. Szczuczyna i wsi okolicznych, zebrani na wiecu w dn. 4 kwietnia 1921 r. w liczbie przeszło 3 tysiące osób jednomyślnie uchwalamy:

1. Wyrażamy podziw i cześć ludności Górnego Śląska, która pomimo teroru i różnych machinacji niemieckich bohatersko zadokumentowała w olbrzymiej większości gmin na prawym brzegu Odry swą niezłomną wolę należenia do Polskiej Macierzy.
2. Stwierdzamy uroczyście, że tę wolę ludu Górnośląskiego uważamy za świętą i dla urzeczywistnienia jej nie cofniemy się przed największymi ofiarami mienia i krwi.
3. Apelujemy do Najwyższej Rady Ententy o sprawiedliwe, zgodne z wolą ludności G. Śląska rozstrzygnięcie sprawy przynależności tego kraju i przyłączenie do Polski części Śląska na prawym brzegu Odry.
4. Wzywamy Rząd o należyte poparcie i wypełnienie woli ludu polskiego.

W imieniu wiecu:

Prezes Powiatowego Komitetu Plebiscytowego w Grajewie

(—) *Bronisław Kretowicz.*

10.

Odpowiedź Marszałka Sejmu p. Trąpczyńskiego na depeszę Wojewody Białostockiego z dn. 20 marca 1921 r. z okazji uchwalenia Konstytucji, wysłaną na skutek wniosku przedstawicieli urzędów państwowych, samorządowych i zrzeszeń.

Marszałek Sejmu Ustawodawczego
Rzeczypospolitej Polskiej.

Warszawa 24 marca 1921 r.

Do Pana Wojewody Popielawskiego
w Białymstoku.

Za przesłane wyrazy uznania składam serdeczne podziękowanie.

Przyjmuję je z wdzięcznością nie tylko jako objaw osobistej życzliwości, ale przede wszystkim jako dowód szczerego patriotyzmu i głębokiego zrozumienia najżywniejszych interesów naszego kraju.

Miejmy wiarę, że uchwalenie konstytucji tak jak się już przyczyniło do wygrania walki o część Śląska w najtrudniejszych warunkach, będzie zarazem podstawą do utrwalenia bytu Ojczyzny.

(—) *Trąpczyński.*

11.

Zezwolenie na odbywanie targów i jarmarków w Odelsku.

Reskryptem z 15. 4. 21 S. M. - 126/4 udzieliło Województwo Magistratowi m. Odelska na mocy okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych № 78 z dn. 3. 3. 20 № S. P. 241/2 zezwolenia na odbywanie się w tem mieście targów we środę każdego tygodnia i czterech jarmarków do roku a to: w trzeci dzień po Zielonych Świątkach, dn. 30 czerwca, dn. 3 listopada i dn. 17 grudnia.

12.

Wykaz stowarzyszeń i spółek zarejestrowanych w Urzędzie Wojewódzkim Białostockim w roku 1921.

Luty.

1) Stowarzyszenie Straży Ogniowej Ochotniczej w Stawiskach. (15. 2.-21).

Kwiecień.

„Stowarzyszenie wzajemnej pomocy w wypadkach chorób i śmierci ewangelików, mieszkańców miasta Białegostoku i okręgu w Białymstoku” (1. 4. 21 r.)

13.

Godziny urzędowe w Starostwach.

Panowie Starostowie zechcą zwrócić uwagę podległego im personalu, że w czasie od 1-go maja b. r. do 1-go października b. r. urzędowanie w Starostwach trwa bez przerwy od godziny 8-ej rano do 3-ej po południu.

V.

Obwieszczenia innych Władz i Urzędów.

14.

Ogłoszenia Komisarjatu Kolejowej Policji w Białymstoku o zaginionych i skradzionych rzeczach:

1) Dnia 27 lutego b. r. na stacji Białystok skra-

dziono Ryszkowskiemu Stanisławowi legitymację wydaną przez Poddyrekcję Białostocką P. K. P., paszport polski wydany przez Magistrat m. Siedlec w roku 1918, zaświadczenie rosyjskie wydane przez Zarząd Kolei Nadwiślańskiej w 1912 r., zaświadczenie wydane przez Związek Kolejowy w Kijowie i pieniądze w kwocie 5500 mk.

2) Dnia 14 marca b. r. w pociągu idącym z Wilna do Białegostoku skradziono Alfonsowi Klebeko polski paszport wydany przez policję II Okręgu m. Wilna, dyplom na stopień pomocnika aptekarza, zaświadczenie na imię Marji Klebeko, 2 metryki ślubne na imię Marji i Alfonsa Klebeko, pieniądze i inne notatki.

3) Dnia 1 kwietnia r. b. w wagonie III klasy został znaleziony przez konduktora portfel amerykański z dwoma dokumentami na przewóz bagażu na imię Łukowskiego Aleksandra i karta na przejazd statkiem „Smoleńsk”. Wymienione rzeczy znajdują się w tut. komisariacie.

4) Dnia 11 kwietnia r. b. na stacji Białystok skradziono Rozalji Deszuty legitymację № 3404, wydaną przez Dyrekcję Wileńską P. K.P., przepustkę na przewóz 6 pudów żyta, 10 pudów kartofli, 2 pudów jęczmienia, wydaną przez Apropowizację m. Sokółki.

5) Dnia 12 kwietnia b. r. na st. Białystok skradziono Froska Michalinie paszport wydany przez władzę okupacyjną, dokument wydany w gminie Odelskiej na opłacenie podatków i pieniądze w kwocie 2000 mk.

6) Dnia 19 kwietnia r. b. na st. Białystok skradziono Chawin Gołdzie paszport polski wydany przez Starostwo w Słonimie, zaświadczenie moralności wydane przez toż Starostwo, świadectwo szkolne 6 kl. gimnazjalnej i pieniądze w kwocie 2600 mk. W razie odnalezienia powyżej wymienionych rzeczy należy takowe złożyć w komisariacie pol. kol.

7) Dnia 23 kwietnia r. b. przez posterunek policji został znaleziony w budce kolejowej koło stacji Białystok koszyk rozbity, w którym się znajdowały: jedna koszula, jedna dziecinna halka, książka A.B.C., jedna czapeczka dziecinna, dwie pary pończoch dziecinnych, jeden szalik dziecinny, książeczka do nabożeństwa, jedna koszula męska, jedna łyżeczka od herbaty i jedna para rękawiczek.

8) W komisariacie pol. kol. jest do odebrania znaleziony na stacji Białystok kozuszek.

VI.

Wykaz ważniejszych ustaw, rozporządzeń i okólników ogłoszonych:

15.

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Nr. 30 z 6 kwietnia 1921 r.

169. Ustawa z dn. 25 lutego 1921 r. w przedmiocie zmian w ustawodawstwie karnem, obowiązującym w b. zaborze rosyjskim.

174. Ustawa z dn. 18 marca 1921 r. o przyznaniu kredytu trzech miliardów marek na pomoc rolną.

177. Ustawa z 18 marca 1921 r. o zwalczaniu przestępstw z chęci zysku, popełnionych przez

urzędników.

Nr. 31 z 6 kwietnia 1921 r.

183. Ustawa z dn. 18 marca 1921 r. w przedmiocie uzupełnienia ustawy z dn. 15 lipca 1920 r. o likwidacji majątków prywatnych w wykonaniu traktatu pokojowego w Wersalu.

185. Rozporządzenie Ministra Rol. i D. P. w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dn. 8 marca 1921 r. w przedmiocie rozszerzenia niektórych postanowień rozporządzenia z dn. 2 czerwca 1920 r., dotyczącego się walki z zarazą płucną u bydła rogatego na obszarze Województwa Białostockiego, Kieleckiego, Łódzkiego, Lubelskiego i Warszawskiego.

190. Rozporządzenie Ministra Rol. i D. P. i Ministra Spraw Wojsk. z dn. 19 marca 1921 r. uzupełniające rozporządzenia z dn. 29 września 1920 r. w przedmiocie walki z księgosuszem i z dn. 26 listopada 1920 r. w przedmiocie nadzoru sanitarno-weterynaryjnego na linii kordonu, ustanowionego przez Ministerstwo Spraw Wojskowych.

192. Rozporządzenie Prezesa Główn. Urz. Ziemi, oraz Ministrów Rol. i Spraw Woj. w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Spraw Wewn. z dn. 23 marca 1921 r. w przedmiocie wykonania ustawy z dn. 17 grudnia 1920 r. o nadaniu ziemi żołnierzom W. P.

Nr. 32 z 12 kwietnia 1921 r.

195. Ustawa z dn. 18 marca 1921 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych, których śmierć znajduje się w związku przyczynowym ze służbą wojskową.

196. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publ. z dn. 1 kwietnia 1921 r. w sprawie ograniczenia przywozu fasoli.

16.

w Monitorze Polskim.

Nr. 74 z dnia 1 kwietnia 1921 r.

115. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 18 marca 1921 r. w przedmiocie statutów organizacyjnych Ministerstw i Urzędów Centralnych

Nr. 75 z dnia 2 kwietnia 1921 r.

118. Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 28 stycznia 1921 r. zawierające regulamin Państwowej Rady Odbudowy.

119. Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dn. 28 stycznia 1921 r. zawierające regulamin Okręgowych Rad Odbudowy.

120. Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dn. 28 stycznia 1921 r. zawiera-

jące regulamin Powiatowych Rad Odbudowy.

121. Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dn. 28 stycznia 1921 r. zawierające regulamin Miejskowych Rad Odbudowy.

Nr. 80 z dnia 9 kwietnia 1921 r.

128. Rozporządzenie Ministra Roln. i D. P. w porozumieniu z Ministrem Spr. Wewn. z dn. 8 marca 1921 r. (Dz. U. Rz. P. №31 poz. 185) w przedmiocie rozszerzenia niektórych postanowień rozporządzenia z dn. 2 czerwca 1920 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 49 z 1920 r. poz. 302) tyżącego się walki z zarazą płucną u bydła rogatego na obszarze Województw: Białostockiego, Kieleckiego, Łódzkiego, Lubelskiego i Warszawskiego.

Nr. 81 z dnia 11 kwietnia 1921 r.

129. Regulamin Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej powołanej w myśl art 7 Ustawy z dn. 11 marca 1921 r. (Dz. Ust. Nr. 26 poz. 147) w celu zabezpieczenia normalnej pracy na roli na obszarze Województw: Warszawskiego, Lubelskiego, Kieleckiego, Łódzkiego i Białostockiego, wydany przez Ministerstwo Pracy i Op. Społ. w porozumieniu z Min. Spr. Wewn.

Nr. 85 z dnia 15 kwietnia 1921 r.

130. Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego, oraz Ministrów Rolnictwa P. i Spraw Wojsk. w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Spr. Wewn. z dnia 23 marca 1921 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 31 poz. 192 w przedmiocie wykonania ustawy z dn. 17 grudnia 1920 r. o nadaniu ziemi żołnierzom W. P. (Dz. U. Rz. P. Nr. 4 r. 1921 p. 18).

Nr. 87 z dnia 18 kwietnia 1921 r.

131. Rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 1 kwietnia 1921 r. w (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 32 p. 197) sprawie ograniczenia przywozu fasoli.

Nr. 90 z dnia 21 kwietnia 1921 r.

135. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7 kwietnia 1921 r. w sprawie ustalenia cennika skór gotowych Nr. 6.

17.

W Dzienniku Urzędowym

Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

44. Okólnik (428) Ministra Spraw Wewnętrznych o formie poświadczeń zmiany wyznania.
47. Okólnik (433) Ministra Spraw Wewnętrznych o stosunku policji do władz administracji politycznej.
51. Okólnik (441) Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie podwyższenia opłat za karty na noszenie broni.
52. Okólnik (442) Ministra Spraw Wewnętrznych w przedmiocie spraw oddanych Prokuratorji Generalnej.
53. Okólnik (443) Ministra Spraw Wewnętrznych o dostarczaniu obowiązkowych egzemplarzy druków.
77. Okólnik (448) Ministra Spr. Wewn. z dn. 5. 2. 21 w sprawie wydawania kart na broń i łowieckich funkcjonariuszom policji państwowej.
80. Okólnik (452) Ministra Spraw Wewn. z dn. 11. 2. 21 w sprawie przyjmowania do służby cywilnej b. podoficerów zawodowych i b. majstrów wojskowych.
81. Okólnik (453) Ministra Spr. Wewnętrz. z dn. 11. 2. 21 w przedmiocie dostarczania przez gminy opatu dla nauczycieli.
82. Okólnik (454) Ministra Spraw Wewnętrz. z dn. 14. 2. 21 w przedmiocie wyjaśnienia art. 7 Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie dyjet i kosztów podróży funkcjonariuszy państwowych.
83. Okólnik (455) Ministra Spraw Wewnętrz. z dn. 17. 2. 21 w przedmiocie klauzuli rekursowej w sprawach administracyjno-karnych.
84. Okólnik (456) Ministra Spraw Wewn. z dn. 17. 2. 21 w sprawie kompetencji Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do spraw walki z epidemjami.
85. Okólnik (457) Ministra Spr. Wewn. z dn. 15. 2. 21 w sprawie opłat stemplowych.
87. Okólnik (459) Ministra Spr. Wewn. z dn. 18. 2. 21. w sprawie warunków kontraktowych szoferów.
88. Okólnik (461) Ministra Spr. Wewn. z dn. 18. 2. 21. w sprawie zaliczenia czasu służby samorządowej polskiej do wysługi lat.

